

D.3

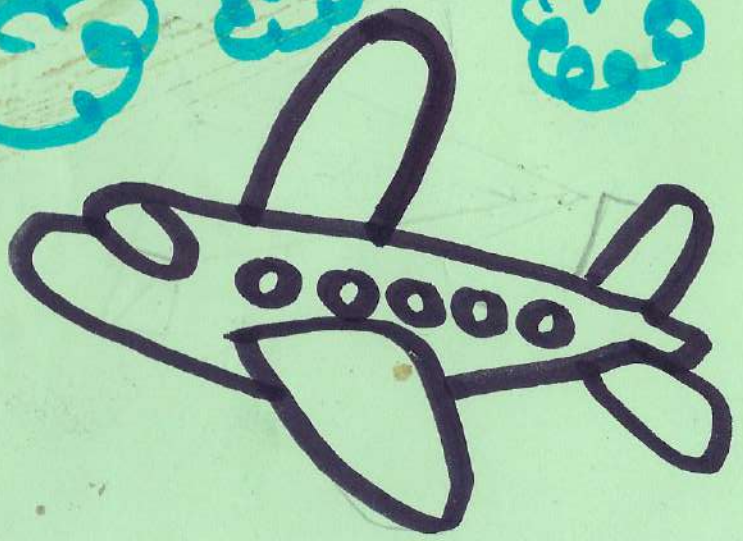
Nom de l'autora: Angelica Vilena Marmani

Firma: ~~Angelica~~

Joaquin Ruyta

CMB

UN VIATGE INSUPERAT

Fa un patell d'ang's entere una nena vivia una mica molt, molt, lluny d'aquest pais Espanya. Vivia amb la seva mare i el seu pare la nena de nom Angelica. La mare i el pare sempre es barallaven es deïan coses molt lletges i a la petita Angelica li cap patir molt Pero un dia va despertar i ja no va trobar al seu pare es vã col·locar molt trist. Pero la mare li va prometre que tot seria molt millor, un patell de dies va ser aixi pero desptés la mare marxava moltes vegades de nit i a la petita Angelica li deixava a la cura de gent que Angelica ho coneixia nomas li deïa que s'havia "d'anat a treballar"

Pero la nena sabia que era mentida la mare se n'anava de festa amb als seus amics i la nena plorava molt perque se volia anar amb la seva àvia que sabia que la volia molt.

Pass un temps les coses van canviar no ho saba si per bé o per mal però la seva mare un dia li va donar una notícia important.

Li va dir que tindria un germà i que havia de aprendre a ser la germana gran, per la Angelica va ser una notícia molt bonica perquè li feia molta il·lusió pensava que ja tindria amb qui estar moltes vegades quan es sentia sola i també li ensenyaria moltes coses i jugaria amb ell, se sentia molt feliç de ja veure al seu germà quan arribi a casa, van passar dies, mesos i la seva mare no semblava estar feliç. Moltes vegades la trobava plorant, fumant, bevent.

La nena estava preocupada per el seu germà
per que ella escoltava a la tele que si
les mares plorin i fumen els nens neixen
malalts i li demanava que si es plor ja
haha fes però no l'escoltava.

Van passar mesos i un dia la mare d'
Angelica li va donar una altra noticia
- Li va dir... Angelica farem un llarg viatge per
molt temps i viatjarem a un país que està
molt lluny que només es podia viatjar amb
avió que aquest país es deia Espanya i li va
prometre que les coses anirien millor en aquest
país per que tindriem a les ties per ajudar.
- Angelica li va dir a la seva mare que no
volia anar-se'n per que no volia anar-se'n i deix-
ar a la seva àvia, tiets, amics de l'escola.
Plorava molt desconsoladament molts dies però
no servia de res, la seva mare estava decidida
a anar-se'n de Bolívia.
Poc a poc la nena Angelica es va anar
fent la idea que no estava tan malament
la decisió de la seva mare... coneixeria als seus
tiets i també al seu cosí i també el mar

que només veien fotos de revistes i a més estaria més acompanyada i ja no es quedaria amb jent desconeguda. Quan la seva mare havia de ~~anar~~ a les nits però Angelica es posava a pensar que només coneixia a la seva família d'Espanya per fotos i per telèfon quan la tieta Rosa o la tieta Llum parlaven per telèfon. Le donava molta curiositat tot i molta il·lusió.

I va arribar el gran dia esperat ja estaven a l'aeroport i Angelica sentia molt trist però igual una mica feliç.

En l'avió la mare li va dir que començarien una nova vida i que no se senti trist. El viatge va ser molt bonic es veia els núvols i gairebé aterrant va veure el mar per primera vegada i el sol es veia més feliç que mai aquest dia

ens esperaven la tia Llum i Rosa, tot era nou per Angelica aquests dies han ser molt bonics vivíem amb la meua tia Llum i l'tiet Hamilton. Però la mare de Angelica seguia igual que a Bolívia fumant i bevent d'armagat a la casa de la meua tieta ella no va canviar, només canviem de país gens més.

va arribar el dia que va néixer el meu germà tot li volera molt. Però la meua mare no volia tenir-lo a prop perquè plorava molt i em deixava sola per cuidar-lo i ella es tancava a l'habitació mentre els meus tiets treballaven moltes vegades se n'anava i no venia adias i només em cuidaven els meus tiets a un dia va decidir anar-se'n amb les seves coses i ans va deixar amb els meus tiets. Em sento molt decebuda i no vull que el meu germà pateixi igual que jo, pas moltes més coses més la nena Angelica. Hauria que fer un

altre llibre per explicar de més situacions que
van succeir en la curta edat de la nena Angelica.

Peró ara mateix visc amb els meus tiets i el
meu germà i som molt feliços la meua tia Llaura
ens recorda sempre "que ens vol fins que deixi d'existir
el sol i la lluna" espere moltes vegades d'
creixer perque no em vulguin tornar a viure amb
la meua mare

Continuás...

